

K.K.T.C.

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

1955-1974 ARASI İNSANLARIN BAŞINDAN
GEÇEN KIBRIS OLAYLARINA AİT ANILAR

MEZUNİYET ÇALIŞMASI

DANIŞMAN: DOÇ. DR. BÜLENT YORULMAZ

HAZIRLAYAN:

RASİM ÇETİNKAYA

970170

LEFKOŞA

HAZİRAN 2001

İÇİNDEKİLER	1
I. ÖNSÖZ	2
II. GİRİŞ: 1955-1974 OLAYLARI HAKKINDA BİLGİ	3-6
III. 1955-1974 OLAYLARINA AİT ANILAR	
1958 Larnaka'dan Bir Anı	7-8
1963 Larnaka'dan Bir Anı	9-10
Baf Kazasından Bir Anı	11-12
Lefkoşa'dan Bir Anı	13-14
1964 Gaziveren'den Bir Anı	15-18
1965 İskele Kazasından Bir Anı	19
1967 Magosa'dan Bir Anı	20
1974 Hamitköy'den Bir Anı	21
Haspolat'tan Bir Anı	22
Baf Kazasından Bir Anı	23
IV. KİŞİ ADLARI DİZİNİ	24-25
V. YER ADLARI DİZİNİ	26-27

ÖNSÖZ

Bu çalışma, 1955-1974 Arası İnsanların Başından Geçen Kıbrıs Olaylarına Ait Anılar adıyla 2000-2001 Eğitim-Öğretim yılında Yakın Doğu Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde yapılmıştır. Bu tezin hazırlanmasındaki düşünce 1955-1974 yılları arasında Türklerin yaşadıkları olaylardan halen halk içinde anlatılan, kulaktan kulağa dolaşanların toplanmasıdır. Giriş bölümünde 1955-1974 yılları arasındaki olaylarla ilgili olarak bazı tarihi bilgiler verilmiştir. Peşinden gelen bölümde, 1955-1974 olaylarını yaşayanlardan dinlenen anılar tarihlerine ve anlatıldıkları yerleşim birimlerine göre sıralanmıştır. Tezin son kısmında ise anılarda adı geçen kişiler ve yer adları için ayrı ayrı dizinler konmuştur.

Mezuniyet çalışmamda, "1955-1974 yılları arasında Kıbrıs Türklerinin yaşadıkları olaylar"la ilgili anıların bir araya getirilmesi konusunu bana veren, dekanımız ve bölüm başkanımız sayın Doç.Dr. Bülent Yorulmaz'a içten teşekkürlerimi sunarım.

Rasim Çetinkaya- Lefkoşa Haziran 2001

GİRİŞ:
1955-1974 OLAYLARIYLA İLGİLİ TARİHİ BİLGİ

1955-1974 yılları arası Kıbrıs Türkleri için çok zor olan bir dönemdir. İngiltere yönetimindeki Kıbrıs, 1945'li yıllardan sonra adanın Yunanistan'a bağlanmasını isteyen Enosis taraftarı Rumların yoğun şekilde faaliyete başlamalarıyla iç huzuru kaybeder. Makarios 1954 yılında EOKA örgütünü kurar. 28 Ağustos 1955'te EOKA'nın Kıbrıs'ta Türklere karşı genel bir katliam düzenleyeceği haberleri çıkar. Dönemin Türkiye başbakan Adnan Menderes Türklere herhangi bir saldırı durumunda can güvenliklerini koruyacaklarını belirtir. Ancak Enosis karşıtı Rumların bile öldürüldüğü 1955-1974 döneminde pek çok Türk hayatını kaybeder. İngiltere Radcliffe anayasası ve Mac Millan Plânı gibi tekliflerle düzeni sağlamaya çalışır. Türkiye Hükümeti "Taksim Tezi" baki kalmak üzere şartlı olarak bu planı desteklemeyi kararlaştırır. 1958 yılında Türk toplumunun sesi olarak Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT) kurulur. Kıbrıs'ın değişik bölgelerindeki Türkleri örgütler. 1958 yılında da oluşan olaylar üzerine Türkiye-İngiltere ve Yunanistan görüşmeler yapar. 1960 yılında devlet başkanı Rum, yardımcısı Türk olmak şartıyla Kıbrıs Cumhuriyeti kurulur.

Kıbrıs Cumhuriyetini kuran anlaşmayı Türkiye-İngiltere ve Yunanistan garantör devlet olarak koruyacaktır. Fakat bir müddet sonra Makarios ve Enosisciler yeniden Türklere karşı demeçler verip silaha

sarırlılar. 1963'te alevlenen olaylar Türkleri kışkırtıcıdır. 21 Aralık 1963 cumartesi günü saat 9.50 sularında içinde silahla Rum polisler bulunan bir Rum polis arabası, Lefkoşa Türk Lisesi öğrencilerinin protesto çığlıkları karşısında lisenin önünde ani olarak durmuş, gençlerin üzerine yayılım ateşi açmışlardır. Bunun sonucu olarak Ahmet Abdülkadir ve Mustafa Ahmet adında iki öğrenci yaralanmıştır. Rumlar aynı gün Girne kapısındaki Atatürk heykeline de ateş açar. 23 Aralık 1963 pazartesi günü çarpışmalar tüm şiddetiyle devam eder. Türkler bu tarihte 6 şehit ve 11'i ağır olmak üzere 50'den fazla yaralı verir. 1963 saldırıları sonucunda Türklerin yaklaşık 103 köyü terkettiği belirtilir.

15 Temmuz 1974'te Rum-Yunan ortak darbesi olur. Makarios'a karşı bir darbe yapılır ve Makarios adadan kaçmak zorunda kalır. Rum yönetimi başkanlığına da bir katil olan Samson getirilir. Öldürüldü diye ilan edilen Makarios da bir yolunu bularak hayatını kurtarır ve İngilizlerin yardımıyla adayı terk eder. Zürih ve Londra anlaşmalarıyla Kıbrıs'ın mukadderatı ile doğrudan ilgili Türkiye, Yunanistan'ın oyununa engel olmak ve adanın Yunanistan'a bağlanmasına ve Kıbrıs Türklerinin kanlarının akmasına dur demek için 20 Temmuz 1974'te Barış Harekatını başlatır.

KAYNAK KİTAP:

Dr.Vehbi Zeki Serter, Kıbrıs Tarihi, Türk Sen Ofset
Tesisleri.

25.8.1975

1955-1974 ARASI İNSANLARIN BAŞINDAN GEÇEN
KIBRIS OLAYLARINA AİT ANILAR

İsim: Cemaliye EMİRALİLER

Yaş: 1947 Doğumlu (54 Yaşında)

1958

Biz Larnaka kazasına bağlı Glavya (Alaniçi) köyünde oturuyorduk. Babamız İngiliz üsler bölgesinde polisti. Babamızın işlediği bir gece köydeki evimizde yalnız kalmıştık. Gecenin ilerleyen saatlerinde Rumlar'ın köyü basacağı haberini aldık. Evde beş kardeşimle birlikte korku içerisinde sabaha kadar bekledik. Ancak Rumlar gelmediler. Daha sonra Rumların bizi tedirgin ederek köyden kaçırmak istediklerini anladık. O geceden sonra köy etrafına gelen Rumlar uzaktan köye doğru ateş ederek bizi korkutuyorlardı. Bizim için uykusuz ve acı dolu günler ve geceler böyle başlamıştı.

İsim: Hürmüs SAYDAM

Yaş: 1949 Doğumlu (52 Yaşında)

1963

Ben Larnaka'ya bağlı Glavya (Alaniçi) köyünde oturuyordum. O zamanlar elimizde bulunan silahlar köylerde belirli evlerde saklanıyordu. 1963 olayları başladığı zaman TMT, evlerde bulunan bu silahları köyün erkeklerine dağıttı. Tabii bu arada kadınlar da boş durmuyorlar, evlerde torba dikip içlerini kumla dolduruyorlardı. Ben ise o zamanlar 13-14 yaşlarında idim. Ben de gecelerce torba dikmiştim. Bu karmaşanın içinde ne olacağını bilmiyor, korkuyorduk. Üç-dört gün sonra Rumlar köyün yakınlarına kadar gelmişlerdi. Köyün etrafında sürülerini otlatan çobanları esir almışlardı. Daha sonra Rumlar köye girmeye çalıştılar. Ancak erkeklerimiz onlara karşı koydular. Ben de evimizin penceresinden olayları seyretmeye çalışıyordum. Annem pencereye yakın durmamam için sürekli beni uyarıyordu. Tam bu sırada pencerenin camı kırıldı. Atılan kurşunlardan birisi pencereye isabet etmişti. Eğer annem beni konuşmaya tutmasaydı o

kurşunla ölebilirdim. Ancak sonunda köylümüzün
direnmesine dayanamayan Rumlar köyümüzden
uzaklaştılar.

İsim: Orhan MENTEŞ

Yaş: 1926 Doğumlu (75 Yaşında)

1963

Baf kasabasında çarpışmalar başladığı zaman ben TMT üyesi olduğum için kendimi bir anda mevzide buldum. Bu arada silahını alan diğer arkadaşlar da mevzilere dağılmışlardı. Silahlarımız kırma, piyade tüfeği ve brendi. Ben bren kullanıyordum. Panayalar evinde İrfan Rumların ateşi sonucunda yaralandı ve o zamanın imkansızlıklarından dolayı hastahane de öldü. Ben onun yaralandığı yerde savunmaya devam ettim. Kemâl (Halaoğlu) da ayağından yaralanmıştı. Atletimi çıkarıp ayağına sardım. Bu arada Rumların açtığı ateş gittikçe şiddetleniyordu. Bizim de cephemiz azalmış, bunun üzerine geri çekilme kararı almıştık. Bizler geri çekilirken, Çavuş'un evinin yanında Nazım vuruldu. Kurşun ayağının altından girip yüzünden çıkmıştı. Erol (Osman zaptiyenin oğlu) ayağından ve elinden yaralandı. Hasan Usta'nın evinin kapıyı kırarak girdik. Evin öte tarafındaki pencereden yola atladık. Pencerenin altındaki yol bizim yoldu. Buradan hastaneye gittik ve yaralı arkadaşlarımızın tedavileri yapıldı. Bu arada

Bafli araya girdi ve Türklerin teslim olmasını istedi. Top sahasında silahlarımızı teslim ettik. Ancak barbar gavurlar arkadaşımız Ferhat'ı gene de vurdular.

İsim: Veli BEYİT

Yaş: 1946 Doğumlu (55 yaşında)

1963

Pazartesi sabah Akaça köyünden Lefkoşa'ya gelirdik. O gün gene Lefkeli Reşat'ın arabası ile gelirken, köprüyü geçtikten sonra Ermeni mezarlığının yanından Rumlar ateş açtılar. Sarayönü'ne geldiğimiz zaman orada bizi durdurdular. Lefke Hanı'na geçmemize izin vermediler. Arabada köylerden gelen çocuklar vardı. Saray Hotel'in kapısını kırıp otelin bodrumuna çocukları sakladık. Kardeşimle orada ayrıldık. Bu arada cebimizdeki parayı paylaştık. Kardeşim okula, ben mevziye gittim. Hasan Akçalı da benimle birlikte idi. Gittiğimiz bölge şu anki Gençlik Gücü Kulübü'nün üstü olan hisardı. Komutanımız Fikret Kürşat idi. Ahmet Ramadan, Hüda Reis, Mustafa Altıner ve biz Rumlarla sokak harbine başladık. Burada Hasan Akçalı ile ben, birlikte bir mevziyi koruyorduk. Çatışma sırasında başında beyaz şapkasıyla bizleri Denктаş Bey ziyaret etti. Bir ihtiyacımız olup olmadığını sordu. Ekmek, su gibi...Ama bizim mermimiz azalmıştı ve bizler mermi istiyorduk. Bu arada Rumlar giderek

yaklaşıyorlardı. Denkaş oradan ayrıldıktan yaklaşık bir saat sonra mermi getirdiler. Böylece o zor durumdan kurtulmuş olduk.

İsim: Ayten LİSANİ

Yaş: 1947 Doğumlu (54 Yaşında)

1964

Şevket Mustafa ailesi ile birlikte Gaziveren'de oturuyordu. Üç kız iki erkek olmak üzere beş evlat sahibi idi. Düzenli bir hayatı vardı. Köydeki küçük meyhanesinden sağladığı gelire çocukların geçimini temin ediyordu. 1958'de olaylar başladıktan sonra o da her Türk gibi TMT'de görev almıştı. 1963 Kanlı Noel olayları olduktan sonra da bu görevini sürdürdü.

1963 olayları başladıktan hemen sonra Rumlar yolda, belde buldukları Türkleri esir alıyorlardı. Bunların birçoğunun akıbeti bile belli olmuyordu. Tam bu zamanlarda Şevket Amca ile kardeşini bir görev için Lefkoşa'ya çağırdılar. Lefkoşa'dan bazı emanetler alacaklar ve köye götüreceklerdi. Şevket Amca kardeşine ibrteklifte bulundu. "Bırak Lefkoşa'ya ben yalnız gideyim. Nasılsa Rumlardan dostum çoktur, beni esir almazlar" dedi. Buna inanmasının nedeni de köydeki küçük meyhanesine uğrayan Rum müşterileri idi. O

zamanlar bazı Rumlar, Türk kahvehane ve lokantalarına müşteri olarak gidiyorlardı.

Şevket Amca ertesi gün erkenden kalkmış ve Lefkoşa'ya gitmek üzere hazırlıklarını tamamlamıştı. Tam o sırada kızlarından birisi uyanmış ve babasına, "Baba ne olur bugün Lefkoşa'ya gitme. Akşam rüyamda tuz ve şeker gördüm. Bu hayra alâmet değil. Başına bir kaza gelmesin" demişti. Şevket Amca da, "Bana ir şey olmaz kızım. Sen merak etme. Üstelik görev görevdir gitmem lâzım. Aslında ben de rüyamda domuz gördüm. Bu da iyi bir şey değil ama gitmem lâzım. Hem bilirsin Rumlardan tanıdıklarım var. Bir şey olursa onlar beni kurtarırlar." diye karşılık vermişti. Şefkat Amca yalnızca bir şeyi hesaba katmamıştı. "Domuzdan post, gavurdan dost olmazdı."

Alayköy'e geldiğinde Rumların yolu kestiklerini gördü. Rumlar Şefkat Amca'nın arabasını durdurdular. Onu alıp Alayköy'deki polis karakoluna götürdüler. Alayköy o zaman büyük bir Rum köyü idi. Polis merkezinde Şefkat Amca'ya birçok sorular sordular. Lefkoşa'ya neden gittiğini, TMT ile ilgisi olup olmadığını vs....Şefkat Amca tüm soruları hiç sır vermeden yanıtladı. Sorgulaması bitince kendini küçük bir odaya tıktılar. Odanın küçük bir penceresi vardı. Ancak içinde ne bir sandalye, ne bir yatak, ne de bir battaniye mevcut değildi. Şefkat Amca bütün geceye

yerde oturarak geçirdi. Çok üşümüştü. Ertesi sabah iki Rum hücreye gelmiş, kendisine bir bardak çayla beraber bir dilim ekmek ve bir kaç zeytin getirmişlerdi. Şefkat amca bunları yedi. Daha sonra tıklandığı odada bir gece daha geçirdi. Ertesi gün onu tekrar sorguya aldılar. Bu kez TMT ile ilgili sorulara cevap vermedikçe kendisine işkence ettiler. Şefkat Amca'nın her tarafı mosmor olmuştu. Bir kaç gün sonra tanıdığı bir Rum hücreğine geldi. Şefkat Amca'ya işkence yapıldığını vücudundaki morluklardan anladı. Rumun canı buna sıkılmıştı. Çünkü onun ekmeğini yemiş, suyunu içmiş, aralarında bir dostluk var idi. Bu arada Rum, sana çay verirlerse sakın içme. Çayın içerisine sana uzun sürede tesir edecek bir zehir koyacaklar." diye uyarıda bulundu. Şefkat Amca da kendisine sabahları verilen çayı içtiğini bu yüzden de karın ağrısı çektiğini söyledi. Rum, Şefkat Amca'ya yemesi için biraz erzak da getirmişti. Ancak Şefkat Amca sancılarından bir şey yiyemedi. Rum, korkmamasını, onu kurtarmak için birşeyler yapacağını söyledi ve ayrıldı. Bu arada Şevket Amca'nın ağrıları artmış, bağırsakları çok kötü olmuştu.

Şevket Amca'nın yoldan esir alındığı gün bir çok Türk daha esir alınmıştı. Türk tarafı bu esirlerin nasıl kurtarılacağı konusunda bir karara vardılar. Lefke'de mücahitler yol keserek dokuz papaz ailesini ve dört yüz kadar Rum'u esir aldılar. Bunlar bizim esirlerle takas edilecekti. Ancak Rumlar o kadar

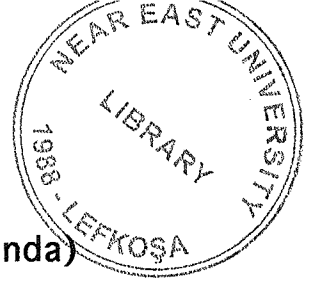
esire karşılık sadece dokuz Türk esirini serbest bıraktılar. Şevket Amca da serbest bırakılanlar arasında idi.

Şevket Amca hemen hastahaneye yatırıldı. Durumu hiç iyi değildi. Bu arada ailesine haber verildi. Doktorlar her türlü tedaviyi denediler ancak Şevket Amca'nın bağırsakları fonksiyonunu yitirmişti. Onu hemen Türkiye'ye gönderdiler. Ancak orada da tedavisi yapılamadı. İki ay sonra şehit oldu. 1964 yılının ilk aylarında Şevket Amca'nın ailesine onun şehit olduğunu ve Mersin Şehitliği'ne defnolunduğunu bildirir bir mektup gelir. Şefkat Amca'nın bağırsakları erimiştir. Bu zehirli çayın etkisiyle gerçekleşmiştir.

Şevket Amca bugün Mersin Şehitliği'nde yatmaktadır. Ailesi her yıl onu ziyarete gider. Şefkat amca'nın tet suçu Türk olmağı. Geride beş yavru bıraktı. Çocukları yokluk ve mahrumiyet içinde yetişmelerine rağmen okuyup Türk toplumuna faydalı birer insan oldular.

İsim : Naile ÇETİNKAYA

Yaş: 1956 Doğumlu (55 Yaşında)

1965

İskele kazasına bağlı Pirga köyünde oturuyorduk. Köyümüz karma bir köydü. Yani Türklerle Rumlar karışık yaşıyorduk. Aramızdaki ilişkiler oldukça iyi gözüküyordu. Ben o yıllarda on yaşlarında idim. Bir gün babamızın arkadaşı olan bir Rum evimize gelip bize buralardan gitmemizi, aksi taktirde Rum askerlerinin bizi öldüreceğini söyledi. Gece olunca yanımıza alabileceğimiz eşyalarımızı toplayıp köyden ayrılıyorduk ki, Rum askerlerinin köye girdiklerini duyduk. Evin arka penceresinden atlayıp kaçtık. Dağlar, dereler ve çamurlar içerisinde saatlerce yürüdükten sonra Glavya köyüne vardık. Bir süre orada kaldıktan sonra Türk tarafına geçtik. Girne tarafında bulunan Temros köyüne girdik. Burada çadırlarda bir ay kadar kaldık. Oradan Boğazköy'e geldik. Burada senelerce küçük bir evde yaşadık. 1974 Barış Hareketa'ndan sonra ise şu anda Lefkoşa'da ikamet ettiğimiz ev geldik. Bu zaman zarfında yaşadığım korku ve acı dolu yılları hiç bir zaman unutamam.

İsim: Bülent SAYINER

Yaş: 1951 Doğumlu (50 Yaşında)

1967

1967'de talebe idim. Köfünye olaylarını hatırlarım. Namık Kemal Lisesi ikinci sınıfında okuyordum. O yıllarda hem öğrenci, hem de mücahitlik. Geceleri ben ve arkadaşlarım nöbet tutardık. O bölgenin nöbeti bizimdi. Rum polisi ile sınırdık. Tam Köfünye hadiselerinin olduğu sıralara Rum kesimine sürekli Rum askerleri geçip giderdi. O gece hiç uyumadık. Ağaçların altında, dışarıdaki soğuk havada sabaha kadar nöbet tuttuk. O soğukta ayaklarımın üşümesini ömrüm boyunca unutamayacağım. Bize, polis karakoluna girip çıkar araçları saymamız söylendi. Ara sıra içeriye rapor vermek için girerdik. Bu sırada bize sıcak çay verirlerdi. O sıcak çayın insanı ne kadar ısıttığını kelimelerle anlatmak şu anda olanaksız. Bize bildirilen, o gece sabaha yakın çıkartma olacığıydı. Ancak sabaha kadar beklememize rağmen son gelen haberlerde, çıkartmanın ertelendiğini öğrendik. Bu bizi büyük hayal kırıklığına uğratmıştı.

İsim: Hüseyin BEYİT

Yaş: 1949 Doğumlu (52 Yaşında)

1974

II. Barış Harekatı'nın başlamasıyla beraber seferberlik çağrısı ile kendi taburum olan Hamitköy'e gittim. Eski mücahit arkadaşlarımla orada buluştuk. Karargah çevresindeki mevzilere yerleştik. Aradan iki üç gün geçmişti ki ağabeyim de bizim tabura geldi. Tabur komutanımız bölgeye yabancı olduğu için çevreyi iyi bilen ağabeyimi en uç mevziye göndermişti. O mevzilerin tehlikeli olduğunu biliyordum. Komutandan onu bizim mevzilerden birisine almasını istedim. Komutan onu alamayacağını ama istersem onun yerine beni uç mevzilere yollayabileceğini söyledi. Bunun üzerine uç mevzilere ben gittim. Ağabeyim ise benim yerime geri geldi. Çatışmalar başladığı zaman ise şok oldum. En tehlikeli gördüğüm ve benim de bulunduğum uç mevzilere bir kurşun bile atılmazken, geride güvenli sandığım mevziler darmadağın olmuşlardı. Ağabeyimi bilmeden en tehlikeli mevzilere yollamıştım. O günden sonra da bir savaş esnasında iki kardeşin aynı mevzide bulunmaması gerektiğini öğrendim.

İsim: Hüseyin BEYİT

Yaş: 1949 Doğumlu (52 Yaşında)

1974

II. Barış Harekatı başlamamıştı. Benim bulunduğum tabur Rumların açtığı ateş sonucu yerle bir edilmişti. Bulunduğumuz Hamitköy taburundan Haspolat'a doğru ilerleyip burada bulunan mevzilere yerleştik. Bizim bulunduğumuz mevziye Türk askerleri de ateş açıyordu. Çünkü komutanımız Türk askerlerinin komutanına mevzilerin yerlerini eksik bildirmişti. Komutanımız onlarla irtibat kurup bizik de Türk askere olduğumuz konusunda ikna etti. Böylece iki ateş arasında kalmaktan kurtulmuş ve rahatlamıştık. Bu arada kardeşimden haber gelmiş, bir başka mevzide bulunan kardeşimi değiştirmem istenmişti. Oraya gittiğimde heyecan ve stresten kardeşimim ayaklarının tutulmuş olduğunu gördüm. O gece onun yanında kaldım. Gecenin bir kısmın da ise ben uyudum, o nöbet tuttu. Bu arada Haspolat'ın Rum kesiminden domuzlar kaçmışlardı. Ben uyurken bir domuz mevziye girmiş ve benim ayağımı yemeğe çalışmıştı. Ancak nöbette bulunan kardeşim beni uyandırdı.

İsim: Suzan BEYİT

Yaş: 1953 Doğumlu (48 Yaşında)

1974

20 Temmuz Barış Harekatı'ndan sonra ben güneyde kalmıştım. Baf kasabasında oturuyorduk. Eşim işi dolayısıyla kuzeyde kalmıştı. Biler de aile olarak kuzeye geçmek için yollar aramaya başlamıştık. Ancak normal yollardan kuzeye geçmemiz olanaksızdı. Bu arada Baf'ın Ayanni köyünde iki kılavuz olduğunu duyduk. Bu kılavuzlar isteyen Türkleri para karşılığında kuzeye geçiriyorlardı. Ben, ailem ve otuz kişi, kişi başına 30 Kıbrıs lirasını kılavuzlara ödedik. Bir gece baf'tan Ayanni'ye otobüsle gittik. İki kılavuzla dağlardan geçerek Lefke'ye gidecektik. 1974'ün Aralık ayı idi ve hava çok soğuktu. Aramızda bulunan yaşlılar zorlukla yürüyorlardı. Soğuktan neredeyse donuyorlardı. Lefke'ye yaklaşıncı Rum polisi bizleri yakaladı. Bize bir otobüs tutup üç Kıbrıs lirası karşılığında tekrar geri gönderdiler.

KİŞİ İSİMLERİ DİZİNİ

A

Akaçalı Hasan, 13
Altınır Mustafa, 13

B

Beyit Hüseyin, 21, 22
Beyit Suzan, 23
Beyit Veli, 13

Ç

Çetinkaya Naile, 19

D

Denktaş Rauf, 13, 14

E

Emiraliler Cemaliye, 8
Erol (Osman Zaptiye oğlu), 11

F

Fikret Kürşat, 13

H

Hürmüs Saydam, 9
Hüda Reis, 13

K

Kemal (Halaoğlu), 11

L

Lisani Ayten, 15

M

Menteş Orhan, 11

R

Ramadan Ahmet, 13

S

Sayiner Bülent, 20

Ş

Şevket Mustafa, 15,16,17,18

YER İSİMLERİ DİZİNİ

A

Akaça,	13
Alaniçi,	8,9
Alayköy,	16
Ayanni,	23

B

Baf,	11,23
Boğazköy,	19

E

Ermeni Mezarlığı,	13
-------------------	----

G

Gaziveren,	15
Gençlik Gücü Kulübü,	13
Girne,	19
Glavya,	8,9

H

Hamitköy,	21,22
Haspolat	22

İ

İngiliz Üssü,	8
İskele,	19

K

Köfünye 20

L

Larnaka, 8,9
Lefke, 17,23
Lefkoşa, 13,15,16,19

M

Mersin Şehitliği, 18

N

Namık Kemal Lisesi, 20

P

Pirga, 19

S

Saray Otel, 13
Sarayönü, 13

T

Temros Köyü, 19
TMT, 9,11,15,16,17
Türkiye, 18